

Земледѣлска Борба

ВРѢМЕНЕНЪ ЛИСТЪ НА СДРУЖЕНИТЪ ЗЕМЛЕДѢЛЦИ ОТЪ ПЛѢВЕНСКИЯ ОКРЪГЪ.

1 Брой 5 стот.

Съзнателнитѣ земледѣлци гласуватъ съ оранжева бюлетина.

1 Брой 5 стот.

Земледѣлци-избиратели, само съ оранжевата бюлетина вие ще можете да защититѣ вашитѣ интереси на 24 ноември.

ОБРАЗЦОВЪ НАРЪЧЦЕ
Г. ДИМИТРОВЪ
БИБЛИОТЕКА

ИСТИНАТА ПРОБЛЕМА.

Българскиятъ Земледѣлски Народенъ Съюзъ има за задача да привлече въ своитѣ редове замедѣлцитѣ въ България, да ги обедини въ едно и чрѣзъ просвѣтата да образува отъ тѣхъ една борческа обществена сила, която да турне края на котерийнитѣ управления и началото на народното самоуправление.

Влизли въ редоветѣ на своя съюзъ земледѣлцитѣ, ще рѣче да опразнятъ тѣ редоветѣ на другитѣ политически котерии. Това, естествено е, не може да се търпи отъ главатаритѣ на политическитѣ тайфи, крѣстени „партии“ и ние виждаме тѣзи главатарии да водятъ една ожесточена борба противъ сдружаването земледѣлско. Но тая борба е била и е не противъ исканията на сдруженото земледѣлство, а — борба противъ самата организация, защото тя прѣчи на котерийтѣ и, като разбулва стрѣмжитѣ имъ, ги разслабва. Борба безсѣвѣстна, борба низка. . .

Особено пѣкъ въ изборни врѣмена!... Политическитѣ палячовци, сръщайки тукъ тамъ будно земледѣлско население, което разбива котерийнитѣ заблуди, сж извѣнжва кожата си и съ най-долни сръдства си служатъ, само и само да очернятъ умразнитѣ имъ земледѣлски съюзъ и разубѣдятъ хората отъ да го слѣдватъ.

Това не ни е смуцавало, нито ни смуцава. Всички хули и клевети ние съ спокойствие сме посръщнали, очаквайки животѣтѣ да ги опровергае.

„Вие дѣлите народа на селени и граждани и настройвате едни противъ други“. И викаха и викатъ нервни нашитѣ противници. Ние спокойно посръщаме тоя „сериозенъ“ възразъ и като отговоръ, сочехме сжествуването на земледѣлски дружи въ много градове на България. Нашата цѣль е да обединимъ въ едно земледѣлцитѣ, както се обединяватъ наемнитѣ работници, за да заставимъ по тоя начинъ и другитѣ съсловия, главно занаятчииското, да се обединятъ и въ парламента избранитѣ имъ да говорятъ. Ние искаме всички да сж равни прѣдъ законитѣ и държавата съ едно око да гледа на всички. Не сме за раздѣлата на народа, а ще се боримъ противъ нея, до колкото я има сега въ страната. . . отговаряме.

Нѣкой признаваха правотата на отговора ни, а други, заблудени отъ партизанска злоба, оставаха да крѣщатъ подиръ ни Животѣтѣ, обаче, дойде да каже кой дѣли народа и да подчертае правотата на нашитѣ вѣрвания.

Войнитѣ, които прѣкарахме, ни даватъ поука въ много отношения; тѣ отговарятъ и на зададения въпросъ: кой дѣли народа? . . .

Всички български поданици сж равноправни прѣдъ закона — това гласи конституцията и при обявяване мобилизацията м. г. ние вървахме, че това повинение на

конституцията ще се срази. Така ли бѣ, обаче, въ дѣйствителностъ? . . . — Тѣкмо обратното.

Ние видѣхме приятели да се изваждатъ войници отъ строи и изпращатъ или въ канцеларийтѣ, или въ реквизи. комисии, Ние видѣхме учители, адвокати и какви ли не „интелигентни“ хора да прѣвиватъ грѣбнякъ и изпълняватъ унижената роль на ординарци; ние видѣхме учители, адвокати и др. „способни“ въ мирно врѣме набѣлскани въ интендански роти, разходни магазини и пр. и пр. а между тѣхъ, колкото за хамалската работа оставени и земледѣлци; ние видѣхме какъ кжщи останаха съ по една жена и нѣколко дѣтица, защото мъжете отидоха въ строи, а на всѣка офицерска госпожа оставени по единъ или повече ординарци, а други толкозъ съ офицерина; ние видѣхме какъ кметове и комисии, събираха отъ кжщия чорапи, платна и други дрѣхы за войницитѣ (кой знае колко отъ даденото отиде до войницитѣ), а господа офицеритѣ пѣкъ да събиратъ „военна добичъ“ дрѣхы, накити, пари, коне и др. отъ бейскитѣ кжщи, които съ довѣрени войници изпращаха за домоветѣ си; ние видѣхме какъ войницитѣ отиваха съ свой дрѣхы въ казармата, а мнозина съ такива се и върнаха, а отъ друга страна господа офицери потеглиха само съ лѣскави униформи и окромна покривка, за да се върнатъ съ по 4 — 5 коня натоварени съ „багажъ“; ние видѣхме какъ 400 хилядна армия оголъ отъ тия войни, а едно малцинство забогатъ до забрава; ние видѣхме какъ на българския данакоплатецъ, взетъ въ редоветѣ на войската се плаща: по 1 лв. на мѣсеца, като е простъ войникъ, а двойни и тройни заплати — отъ 600 до 3000 лв. мѣсечно, ако е офицеръ; ние видѣхме какъ на земледѣлца се вземаше жито, сламата сѣното, добитѣка, колата, останалитѣ дома свободни членове на сѣмейството, безъ да има кой да се погрижи за тѣхъ, а на чиновницитѣ, които бѣха въ редоветѣ на войската се плаща $\frac{1}{3}$ отъ заплатата, а на останалитѣ дома си — цѣла заплата; ние видѣхме какъ скжпо платени офицери се зачисляваха на котлова храна съ войницитѣ, за да се отдѣля за тѣхъ най-хубавото мѣсо, цѣли пити кашкавалъ и пр. когато простия войникъ често трѣбваше и да гладува; ние видѣхме да се прѣкарва съ вагони захаръ, ала до войника тѣ не достигаше; ние видѣхме депутати да искатъ на офицеритѣ въ отпускъ да се плащатъ полеви заплати — ние видѣхме картини, които възмущаваха и най-закоравнитѣ партизани. Всички уважения, всички блага се отдѣляха за офицери, за чиновничество, за галената, но бездѣйна „интелигенция“, а всички неправди, всички горчивини, всички тяжести се слагаха на плѣщитѣ на работния народъ. Народа бѣ раздѣленъ на 2 групи: една, твърдъ голѣма, група на онеправданитѣ и друга, значително малка, група на обла-

годѣтелствуванитѣ. Въ числото на потиснатитѣ, на онсправданитѣ грамадно мнозинство сж българскитѣ земледѣлци. Ние ли искаме да дѣлимъ народа, или той е раздѣленъ отдавна и намъ прѣдстои да зараваме пропастьта на раздѣлата?

Не! Тия, що отъ 36 години уреждатъ сждинитѣ на България, за да охранятъ себе си и своитѣ подобни сж раздѣлили народа: на една страна е работния народъ, който носи товаритѣ и крѣпи държавата, а на друга страна сж готованитѣ, които „управляватъ“ т. е. оправятъ водата въ своята градина.

На българското земледѣлство прѣстои да го изтѣкнемъ още единъ пѣтъ и да поканимъ опомнилитѣ се и възмутенъ отъ досегашния редъ народъ да дойде заедно съ насъ на 24 ноември прѣдъ изборнитѣ бюра и съ свѣщената бюлетина да нанесемъ смъртоносенъ ударъ на котерийнитѣ управления, да отърсимъ отъ народната снага нападналитѣ го кърлежи.

Това стане ли, можемъ да очакваме единъ истински правовъ редъ, единъ поносенъ животъ и гаранции за напредѣкъ и народно благосѣстояние! . . .

Ап. Димитровъ.

(Кандидатъ за народ. прѣдстав. въ плѣв. колегия, отъ страна на тетевенска околия.

М-ръ Радославовъ въ Плѣвекъ.

На 8 т. м. въ салона на Плѣвекото градско читалище държаха политически рѣчи министритѣ Радославовъ и Хр. Поповъ. Общото впечатление между тѣхнитѣ слушатели е, че министритѣ сж се бламиралѣ — това били двѣ съвсемъ глупави рѣчи. Всички очаквали да чуятъ едно изложение, едно прицѣняване на сегашния политически моментъ, на сегашното ни бѣдствие и посочване на рецептитѣ, които правителството е приготвилъ за извличането на страната изъ това положение, ала за тѣхно голѣмо разочорование тѣ не чули даже нито една здрава мисль, нито една здрава игла.

За външната политика на правителството, м-ръ Радославовъ каза, че то ще води нито русофилска, нито австрофилска, а само българска политика и съ тия думи изчерпа въпроса. Тия нѣколко думи изненадаха всички, защото за никого не е тайна, че правителството пое властѣта съ ангажмента, щото то само въ 24 часа, слѣдъ като насочи външната ни политика къмъ едно тѣсно сближение съ Австрия, да разведри мрачния политически небосклонъ надъ България, да спаси страната и да издѣйствува ревизия на Букурещкия договоръ.

Още по разочоровани останаха слушателитѣ, когато г. Радославовъ излагаше рецептитѣ, които правителството ще да приложи за спасението на страната, а „про-

ститъ“ селени що го слушаха даже почнаха иронически да подмътат ядливи думи по неговъ адресъ. Тия рецепти бѣха слѣднитъ: Първо, правителството ще построи мостъ на Дунава, за да свърже румънскитъ желѣзници съ нашитъ; второ, ще построи желѣзница и свърже София съ Дедеагачъ, за да открие търговския морски път; трето, да сключи заемъ и посрѣщне финансовитъ нужди на страната; четвърто, незабавно да повърне всички одрѣжки и одържанитъ $\frac{2}{3}$ отъ заплатитъ на чиновниците прѣзъ врѣме на войната и пето, (съвсемъ тихо казано) да постави на мѣстото му оня, който се е научилъ да краде *гвоздейчетата* (разбирай Царя).

За рѣчъта на Хр. Поповъ небива и да се говори, тя не заслужава това.

Само прѣди нѣколко дена, българската телеграфна агенция донесе новината, че Графъ Бертолдъ, австрийския министър на външнитъ дѣла, въ своята рѣчь прѣдъ парламента е казалъ, че Австрия не може да иска ревизията на Букурещкия договоръ. Това вече хвърля пълна свѣтлина върху външната политика на правителството. Радославовъ кабинетъ е бламиранъ въ външната си политика и както русофилството на Данева не спаси, а зароби България, така и днешното австрофилство на Генадиева, излѣзе съвсѣмъ яловъ. „Българска“ политика щело да води правителството, ни се заявява днесъ, защото външното положение на страната остава пакъ така изолирано, както и въ първитъ дни слѣдъ катастрофата „Българска политика“ повтаря г-нъ Радославовъ за да подчертае, че особено днесъ когато чл. 17 е развързалъ ржцѣтъ на неотговорния факторъ, правителството плъва, като патка въ мъгла, чакайки пакъ плодове отъ дипломатическия гений на неспокойния монархъ. Правителството нѣма своя политика — външната политика е въ ржцѣтъ на царя. Днесъ още повече е невъзможна вече една самостоятелна наша външна политика, а нѣщо повече чл. 17 днесъ повече отъ всякога може да нанесе неизличими рани на нашата родина. Г-нъ Радославовъ, вѣстниците донасятъ за нови сплѣтни, които неотговорния факторъ извършва за смѣтка на насъ народа, а вие пакъ си кривите душата. Не се рита сръщу него нали; той раздава властъта и слѣдъ толкова гладни години мѣчно се тя напуска.

„Избирателю на 24 ноември ти посочи виновника“.

Столичнитъ вѣстници пишатъ, че съ тия думи шефа на демократическата партия, — Ал. Малиновъ, завършилъ рѣчъта си въ гр. Пирдопъ, ала не съобщаватъ дали наистина изслушалитъ го избиратели сж повървали, че демократическата партия и Ал. Малиновъ сж непричастни въ погрома на България.

Ние не можемъ да върваме на писанията на в. „Камбана“ чието шефъ е шефъ ужъ и на покойната републиканска партия, а кади таманъ въ църквата и на демократическата котерия, защото недопускаме тамошнитъ избиратели до тамъ да сж късопаметни та сж забравили авторитъ на чл. 17. За всички днесъ е явно, че бѣдствието на България би било невъзможно, ако съ чл. 17 отъ конституцията външната ни политика не бѣ дадена въ ржцѣтъ на неотговорния факторъ. Чл. 17 позволи на Монарха да свързва скришомъ отъ народа договори, чл. 17 погребѣ днесъ България. А кои сж авторитъ на тоя членъ — демократическата партия, кабинета на Ал. Малиновъ. Виновници за катастрофата сж всички котерии, които въ дворцовитъ седѣнки ведно съ васъ развързаха ржцѣтъ на лич-

ния режимъ, а свързаха тия на народа 50 тѣхъ хиляди семейства днесъ проливатъ сълзи за своитъ мили, паднали напусто на бойното поле и тѣхнитъ кълтви днесъ падатъ върху всички котерии, падатъ прѣди всичко върху демократическата партия.

Напраздно апелирате къмъ българския избирателъ за подкрѣпа; на 24 ноември той ще посочи виновника и подаденитъ гласове противъ тоя виновникъ ще бждатъ гласове дадени и противъ тая котерия, чието шефъ сте вие г. Малиновъ.

Но избирателитъ помнѣтъ и друго — вашето участие въ войнственитъ аларми Въ нашата память още счатъ думитъ ви въ Народното Сѣбрание, че безъ Струга, Скопие, Тетово и Дебъръ, съюзътъ между България и Сърбия е невъзможенъ. Тия ваши думи бѣха сигнала, който прѣдсказа оная кампания, що докара и третата война.

Напраздно се дѣлитъ отъ виновниците, ние всички помнимъ вашитъ дѣла. На 24 ноември избирателъ ще каже своята дума, ще посочи виновниците и бждете увѣрени, че между тия виновници той и васъ ще причисли

Sans dout.

Какво казватъ тѣхнитъ за широкитъ социалисти.

„Ами така нареченитъ „обединения социалисти“ съ тѣхния водителъ Я. Сакъзовъ — тоя социалистувачъ Даневъ? Сега и те викатъ: ние сме били противъ войната. А въ сжщностъ и тѣ раздухваха войната. Ето що писа тѣхнитъ органъ „Народъ“, бр. 103 въ прѣдвечерието на войната, въ уводна статия, озаглавена „Война, Война!“

„Турция е дѣйствително въ едно стеснено, безпомощно положение. Една добра организирана военна сила, която има съ нея такава дълга и отворена граница, каквато имаме ние, притежава най вече шансове днесъ да спечели нѣщо за себе си и населението въ нея, отколкото кога да е другъ пътъ Това е тѣй „безпорно“.

Въ друга уводна статия, бр. 210 на „Народъ“, отъ 11 августъ 1912 год. „обединенитъ сжвѣтватъ буржуазнитъ партии съ тия думи:

„Дѣ остана скжпата за тѣхъ национална идея? Запѣмъ езикътъ, угасна патриотическия имъ жаръ прѣдъ хладното лице на Фердинанда. Дѣ остана болката на сърдцето имъ за страдалната Македония? Спотайватъ се многоглаголивитъ уста прѣдъ дръзко издрѣпнали изъ ржцѣтъ имъ воененъ факелъ отъ нешегуващия се австриецъ“

Съ една рѣчь, „обединенитъ“ казватъ Дръжте! Моментъ е удобенъ! Но — война тѣ „не искатъ“

Я. Сакъзовъ трѣбваше въ Нар. Сѣбрание да заяви открито: е ли за или противъ войната? Но той, социалистувачия Даневъ, държеше тамъ каучукови рѣчи, които и тѣй и инѣкъ се разтѣгаха. Това прѣдизвика единъ депутатъ отъ болшинството да запита Я. С.: „г-нъ Сакъзовъ, та какво искате да кажете най-сетнѣ съ зашитъ осуквания“. Това Я. Сакъзовъ върши тукъ, въ България въ единъ важенъ, сждбоносенъ моментъ, но, понеже, прѣдъ Интернационала трѣбва да минава за социалистъ, той си позволява адна дръзка фалшивикация, за да заблуди чуждестраннитъ социалисти. Той прѣвежда и публикува въ бюлетина на Международното социалистическо бюро една своя рѣчь въ Нар. Сѣбр. Споредъ дневницитъ на послѣдното, слѣдъ безмислени осуквания, Сакъзовъ е казалъ въ края на тази си рѣчь: „Ние протестираме противъ досегашното

управление на България, ние протестираме и сръщу неотговорния факторъ у насъ, който ни е довелъ до тая слѣпа улица“. Тия думи Я. С. фалшифицира въ своя прѣводъ за прѣдъ Интернационала и ги замѣства съ слѣднитъ: „Ние протестираме високо противъ подготвената отъ васъ война, ние протестираме противъ тая човѣшка касапница“.

Издаденъ е слѣдния позивъ

къмъ запаснитъ долни военни чинове — избиратели въ орханйската окопия.

Другари по сдѣба!

Нѣколко мѣсеца изтекоха отъ ония дни въ които нашия, така и на домашнитъ ни животъ висѣше на конецъ. Прѣзъ туй врѣме, когато цѣлото българско небе, опушено отъ пушека на патрони, шрапнели и гранати даваше и покосяваше най здравата сила на отечеството ни, когато живи меса и горѣци кърви наторяваха чуждитъ земи, намираха се безумни хора отъ сръдъта на офицерството и партизански поквареното ни гражданство на днешното и минали правителства да ни обвиняватъ, че ний сме били основната причина за злощастията, които сполѣтѣха България

Това го обесняватъ тия безотечественици съ обстоятелство, че ний-войницитъ и подофицеритъ сме бѣгали отъ боевата линия съ косто си дѣяние сме заставили офицеритъ да ни послѣдватъ.

Така тия мародери хулятъ великото достоинство на долнитъ военни чинове, така тия страхливци чернятъ непорочното чело на ония храбърци, които увѣнчаха съ най-блѣскавъ успѣхъ името на отечеството си, така тия гнусни езици тжпчатъ нашитъ непостижими за тѣхъ успѣхи, безъ да се срамятъ отъ истината, че ако българското офицерство и — дипломация бѣха побѣдени, то ний българскитъ долни чинове си останахме непобѣдени, защото спечеленото отъ насъ за 9 мѣсеца, тия разсипници на държавата ни го изгубиха за 9 дни.

Отечествени братя!

Ний, които сме живи свидѣтели и изпитатели на всички ония потрѣсни сѣнии, създавани отъ разюзданото ни офицерство и хилавата ни дипломация; ний като живѣхме съ дивашкитъ заповѣди на тѣхнитъ сурови езици; ний като бѣхме изложени сръщу неприятелскитъ снаряди и инквизиторския камшикъ и шпора на нашитъ офицери; ний като на всѣка стѣпка изнасяхме тѣхнитъ тѣрмозения и псувни по адресъ на нашитъ жени и майки; ний като сами си копахме гробове и окопи въ които плувахме до гърди въ вода, ще ли тѣй лесно да забравимъ всички тия мъки и ги оставимъ тия чомагаша тѣй жестоко да се гаврятъ съ нашата сждѣба?

Тогазъ, когато земеделеца напусна своето ступанство, еснафина — своя дюкяна и занаятчията — своя чукъ и игла тогазъ, когато ний зарѣзахме своитъ домашни, безъ гаранция да ни дочакатъ и безъ пукната дори пара въ джоба се отзовахме въ помощъ на застрашеното ни отечество, тѣхното отечество не бѣше ли държавната хазна която тѣ пазеха и около която най много се въртѣха, като бѣгаха отъ турци отъ сърби и гърци?

А кой тикна въ грозния погромъ и катастрофа цѣлия нашъ народъ, ако не ония изчадия на днешното и минали правителства? Не е ли вѣрно, че Радославовъ, Генадиевъ, Тончевъ и Малиновъ се солидаризираха съ народняци и цанковисти и колективно винаги вземаха рѣшения за войнитъ прѣдъ цѣлото военно врѣме? За-

що? защото стамболовистите силят по-край „храбрия“ Савов да се отърсят от вжето, което виси над главите им, защото изгладнелите радослависти и тончовисти имаха нужда от царската власт, за да обезличат миналото си.

Не е ли вярно, че малиновъ заяви чрез органа си какво демократическата партия свива своето партийно знаме и минава под това на правителството, като се солидаризира ведно с него за война?

Не е ли вярно, че държавната ни хазна беше уприличена на мушья в ръцете на няколко джебчий под закрилата на държавната власт.

Не е ли вярно, че всичко що ни обора от реквизицията се прахоса по вѣтър и мъгли?

А кой създаде такива хайдушки закони, които обвърнаха България в плевиз и пожар?

Ако ги създадох стамболовисти, защо ги не поправиха радослависти и тончовисти.

Ако ги създадох народняци защо ги не поправиха цанковисти или демократи? — Защото всички тяхни шефове и шефчета сж от един долъ дрънки; всички сж царегодници и блюдолизници.

Другари, запасни редници и подофицери!

Ако сждбата на нашата роднина е въ зависимост от нашата воля, то пръв наш отечествен долъ е прѣди да сме постѣнали да гласуваме на 24 ноември т. г. за изборъ на народни прѣдставители ще трѣбва да прицѣнимъ момента и значение то на избора.

24 ноември е день, който ще има да опрѣдѣли, до колко слѣдъ прѣживната кървава баня, българския народъ е поумнѣлъ. 21 ноември ще е онова мѣрило, по което ще види цѣлия свѣтъ, годеи ли е за самоуправление българския народъ, или не. 24 ноември ще ни покаже: забравихме ли ний тѣй скоро костите и кървите на ония свои братя които захвърлени, като кучета изъ трапища и служатъ за гавра на турци, сѣрби и гърци. 24 ноември ще ни докаже: има ли ний национална гордост и цѣнимъ ли достойнството на своите герои и истински патриоти.

Ето защо слѣдъ всичката тая кървава свадба, на която се изигра юдинското хоро за смѣтка на нашия животъ и интереси, ний околияшитъ на орханийска околия имайки въ прѣдъ видъ политическия животъ на миналото ни и прѣцѣнили добродѣйността на доблѣстнитъ дѣла на хората отъ Българския Землед. Народ. Съюзъ, апелираме къмъ другаритъ си по сждба — долни военни чиновне — по време на изборитъ да гласуватъ за организацията земледѣлска, единствената радѣтелка за економическото, просвѣтителното и културно повдигане на отечеството ни.

Отъ запаснитъ редници и подофицери на Орханийска околия, бивши партизани на народната, радослависката, стамболиската и демократическата партия.

Резултата отъ селско-общинскитъ избори.

Въ Плевенския окръгъ поражението на правителството въ селско-общинскитъ избори е едно отъ най-силнитъ. Ние тукъ на това мѣсто ще напечатаме подаденитъ гласове въ всички села на окръга.

с. Турски Тръстеникъ, никополско: 209 за земледѣлци, 168 прав., 48 цанков. и 8 социал.

с. Лозица, никополско 83 землед., 66 соц., 77 демок. и 25 правителствени.

с. Деково, никопол. 147 землед. и 87 коалиция отъ всички партии.

с. Владия, ловчанско: 131 землед., 44 радослависти и 23 радикали.

с. Аександрово, ловчанско: 230 землед. и 80 правителствени;

с. Осмо-калугерово, ловчанско: 239 землед., 143 коалиц. отъ всички партии.

с. Вѣбелъ, никополско: 191 землед. и 122 правителствени.

с. Бѣлжежъ, плевенско: 146 земледѣлци и 149 правителствени.

с. Карагачъ, плевенско: 105 земледѣлци, 19 правител., и 71 други.

Петерница, земл. 185, всички други сбирцини, включая и радикалната опашка—220.

с. Крушовица, плевенско: 195 земледѣлци и 55 демократи.

с. Мръшвица, плевенско: 103 земледѣлци и 67 правителствени.

с. Пелишатъ, плевенско: 178 землед. 117 правителствени и 85 коалициони.

с. Пордимъ, плевенско: 113 землед., 71 прав. и 41 цанковисти.

с. Радиненецъ, плевенско: 184 земледѣлци, и 98 правителствени.

с. Рибенъ, плевенско: 112 земледѣлци и 94 правителствени.

с. Славовица, плевенско: 111 земледѣлци, 75 правителствени и 38 цанковисти.

с. Староселии, плевенско: 122 земледѣлци. 39 правител. и 60 разни други.

с. Марашки Тръстеникъ, плевенско: 169 земледѣлци, 167 правителствени и 109 коалиция.

с. Учиндолъ, плевенско, 50 землед. и 71 коалирани всички партии.

с. Карагуй, плевенско: 50 земледѣлци и 71 коалиция.

с. Ясенъ, 75 землед. — други нѣма.

(Слѣдва).

Дописки.

Социалиститъ въ Троянско.

Социалиста Власовски води своята агитация така: „Селени, гласувайте съ червеновинената бюлетина за класата на работничитъ; вие които работитъ отъ сутринъ до вечеръ работитъ постоянно, не сте ли и вие като насъ работници? вие сте само работници и вие небива да гласувате за буржуазнитъ партии, а за работническата партия, която не желае да има вече война. Вие ще гласувате за други партии, но не забравяйте, че тѣ бѣха за войната и сж и за бждащата война, която още напролѣтъ може би ще отново избухне“...

„Класосъзнателния пролетарий Власовски прочее класосъзнава пролетариата отъ фабричния и чокыйски Троянски край точно по рецептата на революционния социализамъ, или както той го нарича — арнаутския социализамъ. Нѣма нищо чудно прочее, ако галския пѣтель пропѣе анджекъ отъ Троянскитъ клисури и нѣма да има нищо чудно въ това ако майсторъ Гочо — *Георги Кирковъ отиде въ камарата да защити интереситъ на фабричния работнически свѣтъ отъ Троянъ и селата*. Ала какво ли ще бжде разочорованието на тия селени по сътнъ, когато въ Народното Събрание имъ бжде увеличенъ поземления данѣкъ, беглика, данѣка върху кашата и пр. пр. и научатъ, че тяхния избраникъ не само не е обѣлилъ зѣбъ за да защити интереситъ имъ, но е давалъ и съвѣти на правителството да подпомага не тяхния земледѣлски поминѣкъ а несжествуящитъ индустриални заведения въ Троянския мемлекетъ. Разочорованието имъ ще бжде двойно повече когато разбератъ, че тяхния избранникъ е искалъ въ Народното Събрание увеличение на заплатитъ, изплащане на одържанитъ прѣзъ време на войната $\frac{2}{3}$ отъ заплатитъ на чиновничитъ и прѣмахване на чиновническитъ за пенсии и изплащането одржжки изцѣло пенсиитъ отъ държавата — съ една рѣчь, когато сж натоварили данакоплатския имъ грѣбъ съ 20 — 30 милиона лева повече.

П. Г. селеникъ отъ Троянско.

Турски Тръстеникъ, (никополско).

На 8 т. м. въ наше село имаше сборъ и по тоя случай бѣха дошли много хора отъ околнитъ села. Запознахъ се тамъ и съ единъ младъ човѣкъ отъ с. Дервишко, за когото ми казаха, че е социалистъ. Въ Дервишко имало единъ учителъ социалистъ, който съставилъ отъ дребни като него собственици земледѣлци социалистическа организация. Интелигентния му видъ ме изненада и азъ веднага му зададохъ въпроса: — Значи вие сте социалистъ?

— Да отговори ми той.

— Ами притежавате ли имоти и колко декара?

— А че имамъ си около 100 декара.

— Сто декара, хубавъ имотъ и ви се струва, че по хубаво ще да е да бждатъ всичкитъ имоти държавна собственост, а ние всички да работимъ на държавата съ надница. Значи вие работитъ за социалистическия идеалъ: да се направятъ капитала (имота) и срѣдствата на производството обществени; т. е. частната собственост да стане обществена (държавна) да принадлежи на всички?

— А, кой ви каза това сопнато, ми отговори младия човѣкъ. Нима такива работи искатъ социалиститъ?

Какво бѣ моето очудване, когато отъ тия думи още разбрахъ, че това е единъ отъ ония земледѣлци собственици, които социалистическата заблуда е вързала слѣпишката о тая партия. Видѣхъ се принуденъ да извадя изъ джеба си програмата на тая партия издадена отъ плевенската имъ организация и на страница 3, колона 2 да му посоча горѣказаното написано съ черни едри букви. Той остана въ изумление.

— Та нима ти незнаеше, че цѣлѣта на твоята партия е такава?

— Не за прѣви пѣтъ чувамъ и виждамъ това и азъ ви моля да ми дадете тая програма за да я посоча на другаритъ си.

За нещастие, въ мене имаше само единъ екземпляръ и ми трѣбваше за да го показвамъ и на други такива като него.

— Но нищо ли добро нѣма въ тая партия?, не очаквано и слѣдъ продължително замислюване ме попита той.

— О, да, има. Но тѣ сж наемно работнически искания, а не твои, защото ти си собственикъ. Наемни работници сж ония хора, които освѣтъ двѣ голи рѣцѣ нѣматъ нищо друго и се прѣхранватъ отъ надницата, която господаритъ имъ плащатъ срѣщу тѣхния трудъ. Нѣмайки си свой имоти, своя работа тѣ сж принудени, често пѣти да работятъ само за хлѣба. Ами ти наемени работници ли си, на чий господаръ работишъ, кой те експлоатира? Ти си собственикъ, и искарвашъ прѣхраната си не чрезъ надница, а обработването на собствената си земя. Всичко онова което добиешъ е възнаграждение и печалба отъ собствения ти трудъ и не създавашъ никому, а само на себе си печалба. Тая партия е добра, но само за наемнитъ работници, защото останали безъ имоти, тѣхъ имъ се струва, че ще бждатъ по добрѣ тогава когато всички имоти и фабрики бждатъ държавни, а тѣ да работятъ на държавата и затова всички си поставятъ като цѣлъ на своята борба постигането именно на тоя редъ. Ето защо това е една партия която не живѣе съ настоящия животъ на страната. Видѣ само нейнитъ искания. Въ тоя моментъ, когато цѣлия нашъ ступански животъ е надвѣсенъ надъ пропасть, тѣ сж какво смѣтатъ да спасяватъ народа ни, който въ своето болшинство, 85 %, се състои отъ дребни собственици земледѣлци като на тѣ и да подобрятъ положението намъ на мнозинството прѣди всичко. Това тѣ не правятъ; тѣ иматъ прѣдъ очи интереситъ само на наемния работникъ и за него тѣ искатъ.

1. 8 часовъ работенъ день;

2. Забраняване труда на дѣца по малки отъ 14 години.

3. Забраняване нощната работа съ изключение на ония производства, които по свойствата си и за общественно добро трѣбва да се извършатъ нощно време;

4. Непрѣкъсната почивка за всѣки работникъ най-малко отъ 36 часа въ седмицата непрѣкъснато.

5. Забраняване системата трукъ (изплащане съ стока вмѣсто съ пари;

Какво напимѣръ сега ще те ползуватъ всичкитъ тия чисто работнически искания и съ какво тѣ ще подпомогнатъ твоя поминѣкъ?

— Да но тѣ се боратъ и за искания, които и вие земледѣлцитъ имате, сепнато ми отговори той.

— Да, има такива общи искания, които еднакво биха били полѣзни и за немния работникъ и за земледѣлеца, но не сж тѣ които могатъ да накаратъ земледѣлцитъ да подкрѣпятъ тая партия. Ти добрѣ казвашъ, че и ние се боримъ за тѣхъ, тогава питамъ те, кой по-лесно би ги реализиралъ? Двѣтъ хиляди наемни работници въ България или 3-тѣхъ милиона земледѣлци? Раз-

бира се, чръз грамадното си мнозинство ние по-лесно бихме озаконили тия искания. Но горната ти приказка е досущ върна. Ето ти самъ не се съгласяваш да отстъпиш имотитъ си и на ония които нѣматъ нищо; ти си за частната собственостъ. Е, добръ, социалиститъ сж противъ нея. Ти искашъ да ти я гарантиратъ и закрѣпятъ, а тѣ—да ти е отнѣматъ и тѣкмо това вършатъ. Тѣ ти казватъ за утѣха, че ти и безъ това ще пропаднешъ, та затова не се грижи за нея и всичкитъ имъ искания сж насочени, не да те спасятъ, а да улеснятъ пропадането ти.

Тѣ искатъ напирмѣръ прогресивноподходния данѣкъ, но не сж ти казали какъ го искатъ. Искатъ го така, че да се обложатъ само доходитъ отъ имооа, а не доходитъ отъ труда и по тоя начинъ и тоя малѣкъ данѣкъ който плащатъ днесъ наемнитъ работници, ще го стоварятъ пакъ върху твоя грѣбъ, защото само на земледѣлца имотитъ немогатъ да се укрятъ. Само тѣ сж явни и неподвижни. Тѣ искатъ изцѣло прѣмахане на всички косвенни данѣци, а между тѣхъ сж и разитѣ мита върху лукса разкоша, разточителството. Косвенитъ налози у насъ вече пораснаха на 160 милиона, а прѣжитъ сж само 40; питамъ те тогава, когато всичкитъ косвени данѣци бждатъ прѣмахнати върху чий грѣбъ ще паднатъ?—върху твоя и моя, които имаме имоти, макаръ, че изкарваме отъ тѣхъ само за хлѣбъ. Трѣбва да се прѣмахнатъ косвенитъ налози но само върху прѣдметитъ отъ първа необходимостъ.

— Но може ли да се запази земледѣлица отъ пропадане, ето че занаятчийтъ пропадатъ.

— Занаятчийтъ пропаднаха, тѣхъ конкуренцията на фабрикантитъ ги съсипва? Гдѣ сж ония чифлии съ по 20—30 хиляди декара земя кѣито произвеждатъ по ефено отъ насъ и ни конкуриратъ?

Най напирѣдъ тая конкуренция не сжществува; колкото продава житото, сливитъ, птицитъ, добитѣка най-богатия между насъ земледѣлецъ, на сжца цѣна го продаваме и ние. Пазара е далечъ, не е у насъ. И ние българскитъ земледѣлци водимъ конкуренция, но не помежду си, а съ европейския земледѣлецъ.

Насъ ни съсипватъ лихваритъ, посрѣдничитъ и държавата съ своя грамаденъ бюджетъ, несправедливи данѣци и прѣтлѣститъ заплати. Отъ лихваритъ ние лесно можемъ да се отървемъ. Съ законъ, ние можемъ да забранимъ упражняването на частното лихварство и ще създадемъ въ всѣко село прѣвелегирована селско спомагателна кредитна каса. По тоя начинъ грозното лихварство съ 50% и 100% лихва нѣма да го чуваме вече. Ще създадемъ законъ, щото земята и имота на неизправния длѣжникъ земледѣлецъ, да неможе да се продава за дългове. Който има да взима нека наложи запоръ по харманъ върху нашия приходъ и то само върху една четвъртъ отъ него, както това става сега съ чиновницитъ—на тѣмъ налагатъ запоръ на заплатитъ и колкото и много да е дългитъ имъ, все една четвъртъ отъ заплатитъ имъ одържатъ. По тоя начинъ ще спрѣмъ обезземляването на многото наши съсѣди. А можемъ да оземлимъ и ония които сж загубили вече своята земя. Ще създадемъ законъ и за ограничаване на чокойството — нали сме болшинство. Ще кажемъ неможе повече земя отъ толкова и толкова никой да владѣе.

Въ борбата ни противъ финансовата политика на държавата, ние пакъ се различаваме отъ социалиститъ. Ето азъ те питамъ харесвашъ ли тия тѣхни искания. Ето това червеното листче е позива на учителитъ социалисти. Гледай какво искатъ: 1) Немедлено да се възвѣрнатъ на чиновницитъ дѣвтѣ трети отъ заплатитъ за прѣзъ врѣме на войната, което ще костува на държавата една сума отъ 30—40 милиона лева; 2) да се увеличатъ заплатитъ на всички учители и чиновници, като се направи най-малката заплата да бжде 1800 лева и отъ тамъ нагорѣ да се увеличава прѣзъ всѣки дѣвѣ години; 3) да се изплащатъ заплатитъ на 1 число на всѣки мѣсець; 4) да става повишението на чиновницитъ не прѣзъ 5, а прѣзъ всѣки дѣвѣ години; 5) да се прѣмахнатъ пенсионитъ удържки отъ чиновничкитъ заплати, като пенсионирането на чиновницитъ да се издържа само отъ държавната каса; 6) да се увеличатъ пенсиитъ. Това социалиститъ обѣщаватъ на учителитъ и на чиновницитъ, а какво на народа, на намъ! то е другъ въпросъ, него не го лѣжатъ, така както и ти гледамъ те незнаешъ, че това го тѣ искатъ. Не увеличаване на заплатитъ, а намаление, не държавни пансии, а прѣмахане и на тия държавни които иматъ.

Тѣ искатъ нѣща които неминуемо тласкатъ насъ къмъ пропадане, а днесъ въ тоя моментъ, не спасение, а закопаване на народа съ тия си искания тѣ ще го сторятъ. Тукъ тѣ напълно

приличатъ на правителството и то днесъ иска да извърши горнитъ работи.

Спасение за насъ, има приятелю драги, но това спасение е въ нашия говоръ, сдружаване и просвѣта.

Виждашъ ли сега, че въ твоя даскалъ не само не те е просвѣтилъ, но и заблудилъ и колко сж още много такива като тебе.

Той оклюмна глава и се дълбоко замисли и каза,—ще ги напустна и ще стана и азъ членъ на Земледѣлския Сѣюзъ“.

Тръстеничанинъ.

ДНЕВНИ НОВИНИ.

И Чорбаджиевъ ще стане земледѣлецъ. До колко сж глупави и безчестни агитациитъ на правителственитъ кандидати за народни прѣдставители се вижда само отъ тия нѣколко думи, които радослависта Панайотъ Г. Чорбаджиевъ, е казалъ въ с. Голянци никополско, на 5 т. м.: „Господа, азъ напълно симпатизирамъ на земледѣлцитъ. Тѣ сж добри и честни хора и водятъ честна борба, но нѣматъ хора за министри. Ще отидатъ въ Народното Сѣбрание и ще ги изринатъ. Защо ще ги избирате само? Гласувайте тая година за нашитъ кандидати, а пакъ до година обѣщавамъ и азъ земледѣлецъ да стана и тогава заедно ще водимъ братски борбата“...

Земледѣлцитъ, господинъ Чорбаджиевъ водятъ честна борба, ами вашата е много безчестна. И тежко и горко на тая България, която ще има за управници по обни на тебе хора. Хубава и достойна за тебъ партия си избралъ — такъвъ бисеръ е необходимъ за короната на Радославовъ, а въ земледѣлския сѣюзъ адвокати не приематъ, още по-малко такива като тебе.

Агитаторитъ на радикалитъ разправяли по селата, че сж нова партия и се различаватъ отъ другитъ оправлявалитъ вече и по това, че тѣ отдолу, отъ народа, а не отъ царя ще поематъ властта. Наистина можеха едно врѣме съ това да залѣгатъ проститъ „чичовци“, но днесъ всѣкой сдруженъ земледѣлецъ трѣбва да смѣкне маската имъ. Недавна тѣ не даваха мира на сѣюзнитъ работници отъ постоянното присѣствие на сѣюза съ прѣдложението си тѣ и зсмл. сѣюзъ да направятъ блокъ и поематъ властта отъ царя. Само избличаване имъ отъ насъ и нашето несъгласие ги спаси и отъ това падение, за да могатъ днесъ отново да се прѣдставятъ прѣдъ народа за „борци противъ личния рджимъ“.

Ето какво правятъ учителитъ, а ние още спимъ. Столичнитъ вѣстници съобщаватъ, че управителния комитетъ на „сѣюза на класнитъ учители“ е влѣзълъ въ прѣговори съ управителния сѣвѣтъ на „Българския Учителски Сѣюзъ“ по въпроса: какво трѣбва да прѣдприематъ за да се изплатятъ одържанитъ прѣзъ врѣме на войната дѣвѣ трети отъ заплатитъ на учителитъ. Съобщаватъ още, че рѣшили за цѣлѣта да се направи изложение до Министра на Просвѣтата. Ако учителитъ мислятъ, че бждатъ камара ще рѣши и удовлетвори тѣхнитъ искания, като създаде законъ съ обратна сила, то защо тѣ не помолятъ и военния министръ да внесе прѣдложение въ Н. Сѣбрание да се изискатъ обратно тройнитъ офицерски заплати?! Всички сж викнали по-голѣми и по голѣми заплати — еня ли ги е тѣхъ, че страната се намира прѣдъ финансовъ фалитъ, а българския данѣкоплатецъ още дреме и нехае.

Бюлетини и възвания сдруженитъ земледѣлци ще намѣрятъ при: Митко Л. Радкодски, гр. Троянъ, Хио Христовъ въ гр. Луковитъ, Иванъ Колевъ отъ с. Т. Тръстеникъ никополско, Косто Л. Якимовъ, брашнарь до църквата св. „Тройца“ въ гр. Плѣвень.

Нарантина. Завчера въ с. Гигенъ, никоп отиватъ нѣколко сдружени земледѣлци да устроятъ земледѣлско сѣбрание. Какво било тѣхното очудване, когато край селото ги посрѣща единъ пазачъ и поискалъ да ги върне обратно, подъ прѣдлогъ, че селото е обявено подъ карантина и не се позволява влизането въ него на хора отъ други села. Въ селото нѣмало болѣсти но назели да не би то да се зарази отъ такива. На въпроса: „кой те постави тука“? пазача отговорилъ, че по нареждане на фелдшера става тая работа, обаче, нашитъ другари не го послушали и избикаляли изъ другъ пѣжтъ. Въ с. Гигенъ сѣбранието готово е чакало нашитъ другари —

селенитъ нищо не сж знаели за тая карантина. Отпослѣ става явно, че околийския началникъ който него врѣме чакалъ правителственитъ кандидати: Чорбаджиевъ и Каракашевъ не ще да е чистъ въ тая работа. Селото е било обявено въ карантина отъ земледѣлската холера, но свободно за агитациитъ на дуранкулашкитъ герои.

Бждатъ Народното Сѣбрание ще бжде съвсѣмъ адвокатско. Всички партии сж кандидатирали за въ прѣдстоящитъ избори въ своитъ листи на първитъ мѣста, които смѣтатъ, че ще спечелятъ, само адвокати. Само земледѣлския сѣюзъ ще вкара земледѣлци въ Н. Сѣбрание, но въ всѣкой случай съмнително е дали българския народъ е достатъчно политически зрѣлъ за да направи тѣхното число по-голѣмо отъ това на адвокатитъ — така че въ бждатъ Н. Сѣбрание ще има само дѣвѣ парламентарни групи: адвокатска и земледѣлска.

Между тритъ управляющи партии мандатитъ сж раздѣлени така: 100—110 души радослависти, 35—40 стамболовисти и само 7 тончовисти. Стамболовиститъ сж се съгласили да иматъ и по малко мандати, само и само Радославовъ да ги амнистира, да ги опрости отъ държавния сждъ, както тѣ едно врѣме опрости-ха него. А горкитъ тончовисти били доволни и отъ толкова, защото и безъ тѣхъ било още по лошо.

Въ Плѣвненския окръгъ, правителственитъ кандидати въ своето болшинство сж фалирали и неждърни адвокати. За тѣхъ съ присмѣхъ говорятъ освѣнѣ колегитъ имъ адвокати, но и цѣлото гражданство. Селени има и въ тѣхната листа, но сж оставени на послѣдни мѣста за да не се избѣратъ.

Радославовъ. пишатъ ни вѣстницитъ, постоянно надумвалъ на стамболовиститъ и имъ викалъ „Или ще ми се покорявате или черната джамия ще ви пере—амнистията е въ джеба ми.

Правителственитъ кандидати Чорбаджиевъ и Каракашевъ сж посѣтили завчера с. Гигенъ никополско. Поискали да устроятъ сѣбрание, ала малко хора показали ухота да ги слушатъ. Освѣнъ това, слѣдъ като казали първитъ нѣколко още приказки, напуснали ги и сѣбрани любопитни и тѣ се видѣли принудени кѣсо да я рѣжатъ. Успѣли само да обѣщатъ пристанище на Дунава да направятъ за гигиени.

Конгреса на Българския Земледѣлски Народенъ Сѣюзъ, които винаги ставаше на 8, 9 и 10 ноември, тази година се отмѣнява за 6, 7 и 8 декември н. г.

Числото на депутатитъ по окръжи за XVI Обикновено Народно Сѣбрание ще бжде:

1) Бургаски окр.	съ 351,500 ж.	ще избере	18 деп.
2) Варненски „	„ 173,188 „	„ „	9 „
3) Видински „	„ 237,571 „	„ „	12 „
4) Вратчански „	„ 321,460 „	„ „	16 „
5) Кюстендилски „	„ 231,422 „	„ „	12 „
6) Пловдивски „	„ 447,309 „	„ „	22 „
7) Плѣвненски „	„ 365,868 „	„ „	18 „
8) Русенски „	„ 272,050 „	„ „	14 „
9) Софийски „	„ 481,493 „	„ „	24 „
10) Ст.-Загорски „	„ 448,969 „	„ „	22 „
11) Търновски „	„ 448,197 „	„ „	22 „
12) Шуменски „	„ 201,118 „	„ „	15 „

А всичко ще бждатъ избрани 204 депутати. Увеличение има, поради сбора на останалитъ въ околитъ, съ по 1 мандатъ въ окръжитъ: Бургаски, Вратчански, Кюстендилски, Софийски, Ст.-Загорски и Търновски. А намалени сж мандатитъ въ Русенски и Варненски окръжи, поради откъсването на частъ отъ територията имъ и присѣдиняването ѝ къмъ Ромъния.

Недейте се чуди. И цанковиститъ рѣшили да излѣзатъ съ листа въ нашата колегия. Тия хора хептенъ трѣба да сж безрамници. По всѣка вѣроятностъ тѣ си въобразяватъ, че избирателитъ, въ разстояние на 2 мѣсеца отъ демобилизацията насамъ, сж забравили всичко. И кого мислитъ кандидиратъ? — Цоню Бръшляновъ! Интересно би било тоя господинъ съ какъвъ суратъ ще се яви прѣдъ избирателитъ. Ами ако го попитатъ: „Господине, когато ние гниехме изъ окопитъ вие що правихте изъ Македония съ по 60 лева дневни. Въ доклада който сте прѣдставили въ м-то за вашитъ „проучвания“ върху стопанския животъ на тоя край, писахте ли и за оргийтъ и вѣселитъ дни що прѣкарахте тамъ“? — Гледайте си кефа, ще кажете вие, коя ли партия е по добра отъ неговата и кои ли кандидати сж по съвѣстни отъ него, па пакъ получаватъ гласове. Догдѣто още има хаплювци, се ще се излѣже нѣкой и за него да гласува.

Печатница Караивановъ и Влаховъ — Плѣвень.